

Beproefde lol, weinig om hakken

RECENSIE EEN GROF SANDAAL

★★★★☆

Gebeurtenis Een grof sandaal
Door De Bende & Noord Nederlands Toneel **Tekst** Jan Veldman
Spel Peter de Haan, Frank den Hollander, Alina Kiers, Albert Secuur, Jan Veldman **Toetsen** Remko Wind **Regie** Titus Muizelaar **Decor** Louise Caspers **Kostuums** Aafje Horst **Techniek** Rolf Schreuder en Hans Boven **Gezien** 8/12 Veenendam, VanBeresteyn **Publiek** 349 (uitverkocht, ook zaterdag en gistermiddag) **Nog te zien** 18 en 19/12 Hoogeveen; 21/12 Emmen; 22/12 Assen; 26 t/m 29/12 Groningen, Stadsschouwburg; 4 (vol) en 5/1 Delfzijl; 8 (vol), 9 en 10/1 (vol) Stadskanaal; 15/1 Hoogeveen

Door Jacques J d'Ancona

En als het een probleem wordt om een las te maken tussen twee scènes, dan is er altijd een lied. Een verlossend lied. Natuurlijk van Jan Veldman, die er zijn eigen stem tegenaan legt, Frank den Hollander in stelling brengt, of Peter de Haan in staat stelt de show te stelen met een heerlijke solo vol muzikaal getinte woordspelingen. De titel – *Een grof sandaal* – zet de sfeer voor een primeur: de koppeling van het beproefde regionale ensemble De Bende met NNT, het Noord Nederlands Toneel.

Een sprookje in de geest van een zoete *Christmas Pantomime*? Nou,

nee. Het raamwerk van de gebeurtenissen bevat diverse ingebouwde open eindjes. Die zijn in de finale gemonteerd als een moraal in de trant van 'Je kunt maar beter houden wat je hebt'. Spitse punten zitten er ook in, vooral op de momenten dat Jan Veldman, de auteur, door zijn personages stevig ter verantwoording wordt geroepen rond de vraag hoe het verder moet... Ingekaderde radeloosheid, opgediend in een gewiekste vorm.

De wijze, introverte schoenmaker Ab – de serieus acterende NNT'er Albert Secuur – drijft zijn Hakkerette en inpandige sleutel-service in een souterrain. Op grond van bevlogen vakmanschap sukelt hij braafjes door, terwijl één object hem mateloos intrigeert, het rode schoentje van een charmante dame, ooit zijn eerste klant. Aan je klompen (sorry) voel je dat het ontbrekende exemplaar een rol gaat spelen.

Dat is pas veel later, na verwickelingen met zijn echtgenote Chyntia. Zij is een loeder van het zuiverste water, dat hem met liefde in de vernieling helpt, op weg naar modernisering van voetmode design, de kreet van deze tijd. Als Alina Kiers zo'n rol pakt als kakelend kipje, doet ze dat in de stijl waarvoor ik al jaren gierend plat ga. Bovendien zit ze te midden van vertrouwde typering. Daarvan fabriceert Frank den Hollander een indruk-

◀ Aliena Kiers en Frank den Hollander als schoenlappers-echtpaar in 'Een grof sandaal'.
Foto: Reyer Boxem

wekkende serie. Hij mag een record aan snelverklodings vestigen, onder meer als fee, sprekende afvalbak, quizmaster en Frans de V., financieel adviseur. Peter de Haan is een nogal onthande zwerver, maar met steun van zijn gitaar redt hij zich er uit.

En vervolgens ontmoeten we Veldman zelf, als deurwaarder en als een zekere Berckenstof, alias werkloos leraar Duits. Je zou zo zeggen: het heeft niet veel om hakken (sorry, alweer), maar het draait uiteraard om het manco aan logica in een familievoorstelling. Regisseur Titus Muizelaar pikt het slim op door het klassieke amusementsgehalte van De Bende te honoreren en de lol die ze uitventen. Hij laat hen lekker hun gang gaan en etaleert filmische scènwisselingen, plus een mooie plek voor toetsenman Remko Wind.

Toch hadden ze voor mij schaamteloos uit de bocht mogen gaan. De intro vereist revisie. Niet overal hebben ze, zoals in Veenendam, het geluk van onvermoede bijstand door acht laatkomers. De functie van het NNT is vooral faciliterend, lijkt me, via de kostumering en een briljant, functioneel decor met uitzicht op de straat en het komische benenwerk van passanten.